

मकवानपुरबाट प्रकाशित लोकप्रिय 'क' वर्गीको पत्रिका

www.sajhakuranews.com

राष्ट्रिय दैनिक

औषधि प्रयोग गर्दा ध्यान दिऔं

- मान्यताप्राप्त स्वास्थ्यकर्मीको सिफारिसबाट मात्र औषधि प्रयोग गरौं,
- औषधिको प्रयोग सम्बन्धमा पूर्ण जानकारी लिऔं,
- गर्भवती भएमा सो बारेमा स्वास्थ्यकर्मीसँग सल्लाह गरेर औषधि प्रयोग गरौं,
- औषधि बालबच्चाको पहुँचबाट टाढा राखौं,
- औषधि प्रयोग गर्दा जिउ चिलाएमा, छालामा डाबरहरू आएमा, स्वास फेर्न गाह्रो भएमा वा यस्तै अन्य लक्षण देखा परेमा तत्काल नजिकैको स्वास्थ्य संस्था वा चिकित्सकसँग परामर्श गरौं ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

चट्याडबाट मृत्यु भएका परिवारलाई बागमती सरकारको एक लाख आर्थिक सहायता

साझाकुरा संवाददाता

हेटौँडा, ४ भदौ / बागमती प्रदेश सरकारले चट्याड लागेर मृत्यु भएका परिवारलाई एक लाख रुपैयाँ आर्थिक सहायता उपलब्ध गराउने भएको छ ।

मुख्यमन्त्री ईन्द्रबहादुर बानियाँले मंगलबार चट्याड लागेर मृत्यु भएका परिवारलाई एक लाख रुपैयाँ उपलब्ध गराउने निर्णय गर्न निर्देशन दिएको जानकारी दिएका छन् । मुख्यमन्त्री बानियाँका अनुसार मंगलबार चट्याड लागेर मृत्यु भएका मनहरी गाउँपालिका-६, दैलीडाँडाका विशाल ब्जिनको परिवारलाई एक लाख रुपैयाँ आर्थिक सहयोग उपलब्ध गराउने भएको छ । प्रदेश विपद् कोषबाट रकम उपलब्ध गराउने गरी निर्णय प्रक्रिया अघि बढाउन मुख्यमन्त्री बानियाँले निर्देशन दिएका छन् ।

प्रदेशका प्रमुखसचिव भूपाल बराललाई चट्याड लागेर मृत्यु भएका ब्जिनको परिवारलाई रकम उपलब्ध गराउन प्रक्रिया पूरा गर्न मुख्यमन्त्री बानियाँले निर्देशन दिएका हुन् । मुख्यमन्त्री बानियाँले यो घटनामा घाइते भएकाहरूको सहज उपचारको लागि स्थानीय तहको समन्वय गरेर आवश्यक व्यवस्था मिलाउन पनि निर्देशन दिएको बताए । विपद्बाट आहत भएका नागरिकको साथमा प्रदेश सरकार सदैव रहन्छ । सोहीअनुसार मंगलबार चट्याड लागेर मृत्यु भएका परिवारलाई एक लाख रुपैयाँ उपलब्ध गराउन निर्देशन दिएको हो । उनले भने, यो घटनामा घाइते भएकाहरूको उपचार भइरहेको छ । गाउँपालिकाले निःशुल्क

५ लाख राहत दिन बर्तौलाको माग

उपचारको प्रबन्ध गरेको छ । यदि गाउँपालिकालाई खर्च व्यहोर्न समस्या देखियो भने प्रदेश सरकारले व्यवस्थापनको काम गर्ने गरी प्रक्रिया मिलाउन निर्देशन दिएको छ । मुख्यमन्त्री बानियाँको निर्देशनअनुसार मुख्यसचिव बरालले आन्तरिक मामिला तथा कानून मन्त्रालयका विपद् महाशाखाप्रमुख सुरेश खनाललाई आवश्यक कानुनी व्यवस्थाअनुसार प्रक्रिया पूरा गर्न र विपद् व्यवस्थापन परिषद् तथा विपद् व्यवस्थापन कार्यकारी परिषद्को बैठक आहवान गर्ने एजेन्डा तयार गर्न निर्देशन गरेका छन् । मंगलबार मात्र मनहरी गाउँपालिका अध्यक्ष रञ्जन कालाखेतीले चट्याड लागेर

घाइते २ वर्षीया सारा घलानको परिवारका लागि व्यक्तिगत रुपमा नगद १० हजार रुपैयाँ सहायता उपलब्ध गराएका छन् । सहयोग खाजा, खानालगायत आवश्यक व्यवस्थाका लागि प्रदान गरिएको कालाखेतीले बताए । अध्यक्ष कालाखेतीले घटनास्थल पुगेर मृतकप्रति श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै शोकसन्तप्त परिवारजनमा समवेदना व्यक्त गरेका छन् । चट्याडबाट घाइते सबैको निःशुल्क उपचार गरिने घोषणा गरेका छन् ।

मृतक परिवारलाई ५ लाख राहत दिन बर्तौलाको माग
नेकपा एमालेका मुख्य सचेतक महेश बर्तौलाले प्राकृतिक

विपत्तीबाट मृत्यु भएकाहरूलाई दिने राहतको रकमलाई वृद्धि गर्नुपर्ने बताएका छन् । बुधबारको प्रतिनिधि सभा बैठकको आकस्मिक समयमा मुख्यसचेतक बर्तौलाले मृतकको परिवारलाई सघीय सरकारले दिँदै आएको २ लाखलाई वृद्धि गरेर ५ लाख रुपैयाँसम्म राहत दिनुपर्ने धारणा राखे ।

मकवानपुर क्षेत्र नं. २ का सांसद समेत रहेका बर्तौलाले राहत दिने प्रक्रियामा प्रदेश सरकार र स्थानीय तहलाई जोड्न सक्दा मृतकको परिवारको भावी जीवनमा सहजता हुने बताए । चट्याड जस्ता प्रकोपको पूर्वानुमान तथा रोकथाम, नियन्त्रणको लागि सरकारले पनि

पहल गर्नुपर्ने उनले बताए । मंगलबार दिउँसो ४ बजेर २० मिनेटको समयमा चट्याड लागेर मनहरी-६, दैलीडाँडाका ४२ वर्षीय विशाल ब्जिनको घटनास्थलमै मृत्यु भएको थियो । घटनामा अन्य ७ जना घाइते भएका थिए ।

घाइते हुनेमा १२ वर्षीया वर्षा घलान, १२ वर्षीय सुजन घलान, १६ वर्षीय सन्तोष घलान, ३८ वर्षीय शान्ति तितुङ, ३४ वर्षीय प्रेमबहादुर घलान, ३७ वर्षीय राजकुमार घलान, ४७ वर्षीय पानबहादुर मोक्तान रहेका छन् । उनीहरूको उपचार कार्य जारी रहेको छ । मकवानपुरमा सन् २००० देखि २०२४ सम्ममा चट्याडबाट १ सय १६ घटना भएका छन् । घटनामा ३६ जनाको ज्यान गएको छ भने ३ सय ८१ जना घाइते भएका छन् । चट्याडबाट बितेको २४ वर्षमा १ सय ७९ घर परिवार प्रभावित भएको छ । ५ घर पूर्णरुपमा क्षति भएको छ भने ३१ चौपायाको मृत्यु भएको छ । यो बीचमा २१ लाख ५९ हजार रुपैयाँ बराबरको आर्थिक क्षति व्यहोर्नु परेको छ ।

आफू निर्वाचित क्षेत्र मनहरीमा पुगे मुख्यमन्त्री बानियाँ जनमतको सम्मान गर्ने अठोट

साझाकुरा संवाददाता

हेटौँडा, ४ भदौ / बागमती प्रदेशका मुख्यमन्त्री ईन्द्र बहादुर बानियाँले जनताको भोटको सम्मान गर्दै जनमुखी काम गर्ने प्रतिवद्धता व्यक्त गरेका छन् ।

प्रदेश मुख्यमन्त्री नियुक्त भएपछि पहिलो पटक आफू निर्वाचितक्षेत्रमा आयोजित औपचारिक कार्यक्रममा सहभागी मुख्यमन्त्री बानियाँले गरिबमुखी, जनमुखी, आयमुखी र न्यायमुखी काम गरी प्रदेशको समग्र विकासमा काम गर्ने अठोट गरेका हुन् । मुख्यमन्त्रीको निर्वाचन क्षेत्र मकवानपुर क्षेत्र नम्बर २ (ख) स्थित मनहरी गाउँपालिकाले बुधवार आयोजना गरेको मुख्यमन्त्रीको स्वागत तथा तीज विशेष सांस्कृतिक कार्यक्रममा बानियाँले आफ्नो निर्वाचन क्षेत्रका जनताको भावना र मर्मलाई मध्येनजर गर्दै निष्पक्ष ढंगबाट जिम्मेवारी पूरा गर्ने बताए ।

मलाई प्रदेशसभा सदस्य निर्वाचित गराउन मनहरीका जनताले पनि ठूलो योगदान गरेका छन् । यस भेगका जनताले विश्वास गरेर जिताएकै कारण म मुख्यमन्त्री बन्न सकें अब यस भेगका सबै जनताको आवश्यकतालाई मध्यनजर

गरी यो वा त्यो पार्टी नभनी विकास गर्नु मेरो कर्तव्य हो । मुख्यमन्त्री बानियाँले भने । मनहरी गाउँपालिकाको लामिटार चक्रीमकरी सडकलाई विशेष प्राथमिकता दिई कालोपत्रे गर्नुका साथै अन्य पुल तथा सडक र अन्य पूर्वाधार विकासमा पनि आफूले ध्यान दिने उनले विश्वास दिलाए । महिलाको महान पर्व हरितालिका तीजलाई सभ्य, भव्य र सुसंस्कृत ढंगले मनाउन पनि उनले सुझाव दिए । गाउँपालिका उपाध्यक्ष सीता पुलासीमगरको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा प्रदेशका आर्थिक मामिला तथा योजना मन्त्री प्रभात तामाङ, खानेपानी उर्जा तथा सिञ्चाई मन्त्री कृष्णकुमार तामाङलगायतको

आतिथ्यता रहेको थियो । कार्यक्रमका बीच मनहरी गाउँपालिकाले आफ्नो क्षेत्रबाट निर्वाचित सांसद बानियाँ मुख्यमन्त्रीमा नियुक्त भएकोमा खुशी व्यक्त गर्दै बधाई ज्ञापनसहित सम्मानपत्र प्रदान गरेको थियो । कार्यक्रममा गाउँपालिका अध्यक्ष रञ्जन कालाखेती, मकवानपुर की प्रमुख जिल्ला अधिकारी स्किम श्रेष्ठ, नेपाली कांग्रेसकी प्रतिनिधि कमला मैनालीलगायतले मन्तव्य व्यक्त गरेका थिए । मुख्यमन्त्री बानियाँले बुधवार नै मनहरीस्थित आफ्नो निर्वाचन क्षेत्रमा रहेको सम्पर्क कार्यालयमा पुगी आम नागरिकका समस्या र गुनासा सुनेका थिए ।

साना किसान कृषि सहकारीको तीज गीत प्रतियोगिता

साझाकुरा संवाददाता

हेटौँडा, ४ भदौ/हेटौँडा उपमहानगरपालिका-१८ हर्नामाडी स्थित सानाकिसान कृषि सहकारी संस्था लिमिटेडले हरितालिका तीजको अवसरमा बुधबार शुभमकाना आदानप्रदान, सहकारीशिक्षा एवम् तीजगीत प्रतियोगिता सम्पन्न गरेको छ ।

जिल्ला समन्वय समिति मकवानपुरको सदस्य विष्णुमाया थपलियाको प्रमुख आतिथ्यतामा सहकारीले कार्यक्रम गरेको हो । कार्यक्रममा बोल्दै प्रमुखअतिथि थपलियाले तीजपर्वलाई भिड्कलो नबाउन सबैलाई आग्रह गरिन् । तीजपर्वका समय खानपानमा हुने समस्याले स्वास्थ्यमा असर गर्ने भन्दै उनले त्यसतर्फ ध्यान दिन सहभागी महिलाहरूलाई सुझाव दिइन् । यहाँको कृषिक्षेत्र फस्टाउँदै गइरहेको भन्दै थपलियाले किसानलाई आधुनिक कृषिसम्बन्धी तालिमको खाँचो रहेको बताइन् ।

कार्यक्रमका विशिष्ट अतिथि एवम् हेटौँडा-१८ का वडाअध्यक्ष अनिल बानियाँले यस वर्षबाट बागमती प्रदेश सरकारको पहलमा यसै सहकारी

मार्फत २० जना कृषकलाई बैसी अनुदान तथा लीची प्रवर्द्धन कार्यक्रममा सहभागी गराइने बताए । वडाभा. कृषिसम्बन्धी अनुदानहरु यसै सहकारीमार्फत हुने भएकाले पनि हर्नामाडीका सबै घर परिवार सहकारीको शेर सय सदस्य हुनबाट बञ्चित नहुन उनले आग्रह गरे । कार्यक्रममा तीजगीत प्रतियोगिता गरिएको थियो । प्रतियोगितामा तुलसा धिमिरेको टीम प्रथम, मीना उपरकोटीको टीम द्वितीय, विष्णु न्यौपानेको टीम तृतीय, रामभाया नेपाल र विष्णु धिमिरेको टीम सान्त्वना भएका थिए ।

प्रथम हुने टीमले नगद ३ हजार, दोस्रो हुने टीमले २ हजार ५ सय, तेस्रो हुने टीमले २ हजार सय रुपैयाँ प्राप्त गरेका छन् । तीजगीत प्रतियोगिताको लागि निर्णायक मण्डलमा राष्ट्रिय लोक तथा दोहोरी प्रतिष्ठान बागमती प्रदेश सदस्य रामप्रसाद पौडेल तथा साधुराम राउत र राष्ट्रिय लोक तथा दोहोरी प्रतिष्ठान मकवानपुरका प्रवक्ता कुमार महत रहेका थिए । प्रतियोगितामा ७ वटा समूहले भाग

लिएका थिए । सहकारीका उपाध्यक्ष लक्ष्मीकुमारी श्रेष्ठ, वंशगोपाल बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाका प्रतिनिधि मानबहादुर थापा, हर्नामाडी स्वास्थ्य चौकी प्रमुख पार्वती पौडेल, कालिका दुध उत्पादक कृषि सहकारी संस्थाका अध्यक्ष सुष्मा तिमल्सिना भण्डारी, रामधुनी कालिकेक सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहका सचिव विनिता सुनार लगायतले मन्तव्य राखेका थिए । वि.सं. २०६७ सालमा स्थापना भएको सहकारीमा हाल ११ सयभन्दा बढी शेर सय सदस्य आवद्ध रहेका छन् । वार्षिक २३ करोड रुपैयाँको कारोबार रहेको छ । सहकारीका अध्यक्ष रेखा खतिवडाको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा ज्योति सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहका अध्यक्ष रामबाबु खतिवडा, संस्थाका सल्लाहकार चन्द्रकला ढुंगाना, विश्वनाथ ढुंगाना, लेखा संयोजक निर्मला न्यौपाने, सहकारीका व्यवस्थापक माधवप्रसाद पुडासैनी, विभिन्न संघसंस्थाका प्रतिनिधिलगायत शेरसरसय महिलाको उपस्थिति रहेको थियो ।

दुर्घटनामा घाइते महिलाको उपचारको क्रममा मृत्यु

हेटौँडा, ४ भदौ / पूर्वपश्चिम सडक खण्डअन्तर्गत मकवानपुरको मनहरी गाउँपालिका-९ ज्यामिरेमा मोटरसाइकलको ठक्कर बाट घाइते भएकी एक महिलाको उपचारको क्रममा मृत्यु भएको छ । मनहरी गाउँपालिका-९ ज्यामिरेस्थित जंगलेश्वर मन्दिर अगाडि मनहरीबाट हेटौँडा बजार तर्फ आउँदै गरेको प्र.३-०२-००६ प १९८० नं. को मोटरसाइकलले सडक क्रस गर्दै गरेको अवस्थामा ठक्कर दिँदा घाइते भएकी परमज्योतिदेवी चौधरीको उपचारको क्रममा मंगलबार मृत्यु भएको बागमती प्रदेश प्रहरी कार्यालयले जनाएको छ ।

प्रेमलयात्री रौतहट गढीमाई नगरपालिका-४ बस्ने वर्ष ४५ की चौधरी आइतबार मोटरसाइकलको ठक्करबाट घाइते भएपछि पुरानो मेडिकल कलेज भरतपुर चितवनमा उपचारको क्रममा मृत्यु भएको हो । यसैगरी, पूर्वपश्चिम राजमार्गको मनहरी गाउँपालिका-६ सुनादेवी मन्दिर सडक खण्डमा हेटौँडाबाट चितवनतर्फ जाँदै गरेको ना ३ ख ४८७४ नं.को डिब्बा ट्रक र चितवनबाट हेटौँडातर्फ आउँदै गरेको ना २६ प ४८३१ नं. मोटरसाइकल मंगलबार साँझ एक आपसमा ठक्कर खाई दुर्घटना हुँदा मोटरसाइकल चालक मनहरी-८ सिमपानीका ३७ वर्षीय ईश्वर सुवेदी घाइते भएका थिए । सुवेदीको उपचारका लागि एलाइभ अस्पताल भरतपुर चितवन पठाइएको छ । प्रदेश प्रहरी कार्यालयका अनुसार मोटरसाइकल, ट्रक र ट्रक चालक चितवन खैरहनी नगर पालिका-८ का ५२ वर्षीय विष्णु अलेमगर इलाका प्रहरी कार्यालय मनहरीको नियन्त्रणमा रहेका छन् ।

Regal Hetauda Resort Pvt. Ltd.
Tel: +977(057)525577/44

HAPPY HOURS
BEVERAGE ITEMS @ MRP RATE

FREE ENTRY

PIPLE-5,
HETAUDA, NEPAL

EVERY EVENING AT
05:30PM - 07:30 PM

ड्रागन फ्रुट खेती

मकवानपुरका किसान पछिल्लो समय ड्रागन फ्रुट (सिउँडीफल) को व्यावसायिक खेतीतर्फ आकर्षित हुँदै गएका छन् । उत्पादन क्षमता, राम्रो आम्दानी र बजारमा बढ्दो मागले गर्दा कृषक यो खेतीतर्फ उन्मुख भएका हुन् । नेपाली जनजिब्रोले स्वीकार गरेको वा स्थानीय भाषामा सिउँडी फल भनिने ड्रागनको स्तम्भ (बोट) कमजोर भएकोले सपोर्टको आवश्यकता पर्दछ । मकवानपुरको हटिया, हर्नामाडी, गढी, हाँडीखोला, बसामाडीमा ड्रागन खेती भएको पाइन्छ । करिब ७ वर्ष अघि मकवानपुरमा पहिलोपटक मनहरीका रामचन्द्र उप्रेती, हरिशरण अर्यालको समूहले ड्रागन फ्रुट्सको खेती सुरुवात गरेका थिए । हिजोआज प्राय घरका कौसीमा ड्रागनको बोट देख्न पाइन्छ । यस्को लहरा ड्रागनको जिब्रो जस्तो देखिएकोले यसलाई ड्रागन फल भनिएको हो । यस्को फल यसो हेर्दा प्याजको गानो जस्तो एक दुई पत्र भएको वोक्रा भित्रको गुद्दि वास्नादार रातो, सेतो, वैजनी तथा पहेंलो गुदि हुन्छ । यस्को फलको स्वाद गुलियो तथा अमिलोपनाको मिश्रण भएको पाइन्छ । स्वादका पार खिह्रले सिउडी (ड्रागन) फललाई भगवानले दिएको उपहार भन्ने गरेका छन् । फलको तौल २०० ग्रामदेखि १ केजीसम्मको हुन्छ ।

यस्को खेती खासगरी थाईल्याण्ड, चाईना, भियतनाम, इन्डोनेसिया, ताईवान, जापान, कोरिया तथा दक्षिण अमेरिकी मुलुक (कोलम्बिया, मेक्सिको, ब्राजिल, अर्जेन्टिना) आदिमा गर्ने गरेको पाइन्छ । यस्को फूल रातमा फरुने भएकोले यसलाई रातकी रानी पनि भनिन्छ । यस्को विरुवा एकपटक लगाएपछि १५-२० वर्षसम्म उत्पादन लिन सकिन्छ । मध्य तथा दक्षिण अमेरिकाको आद्रतायुक्त उष्णप्रदेशीय क्षत्र यस्को उद्यमग स्थल मानिन्छ । जापानको ओकिनावा क्षेत्रमा कृषकले ग्रिनहाउस भित्र र खुला रुपमा यस्को खेती व्यापक गरेका छन् । त्यस क्षेत्रमा सन् १९८० को दशकवाट यसको खेती गरिँदै आएको पाइन्छ । त्यहाँको किसानको लागि यो राम्रो आम्दानीको श्रोत मानिन्छ । उचाई, तापक्रम, माटो तथा हावापानीको आधारमा हेर्दा नेपालको पूर्वि तथा मध्यतराइ क्षेत्रमा यसको खेतीको प्रचुर सम्भावना देखिन्छ । नेपालको तराई क्षेत्रमा सिउडी प्रजातिको विरुवा हुर्कै बढेको हामीले देखेका छौ । सर्वगुण भएर नै यसलाई ईशवरीय फल मानिएको हो । यसको सेवनले शरीरमा क्यान्सर प्रतिरोधि शक्तिको विकास गर्न मदत गर्दछ । यस्को नियमित सेवनले शरीरमा रहेको विशाक्त तत्वलाई हटाउछ । रगतमा भएको उच्च कोलेस्टोरल घटाउनुको साथै उच्चरक्तचापलाई घटाउन मदत गर्दछ । दम तथा कफका रोगीलाई फाइदाजनक मानिन्छ । भिटामिन सी प्रशस्त मात्रामा पाउने हुँदा अनुहारको छाला सुन्दर बनाउनुको साथै चोटपटक लागेर काटेको तन्तुलाई छिटो बढ्न मदत गर्ने बिज्ञह्रले बताएका छन् । रोग प्रतिरोधि शक्ति बढाउन पनि सहयोग गर्दछ । यसको फलमा भिटामिन ‘वि वान’, ‘वि टु’, ‘वि थ्रि’ पाउनुको साथै बहुभिटामिनको श्रोत मानिन्छ । भोक जगाउन सहयोग गर्दछ ।

यस्को सेवनले आँखाको तेज बढनुको साथै शरीरलाई तनावमुक्त बनाउछ । यस्मा प्रशस्त मात्रामा क्याल्सियम, फोस्फोरस पाइन्छ । यस्को नियमित सेवनले शरीरको हड्डी तथा दाँत बलियो बनाउनुको साथै तन्तुहरूको विकासमा मदत गर्दछ । यसलाई फलको रुपमा, तरकारीको रुपमा, फूलको रुपमा, स्वास्थ्यवर्द्धक, औषधियन्त्र तथा पैसाले किन्न नसकिने सम्पदाको रुपमा लिइन्छ । पदमपोखरीका कृषक फेन्चु लामाले १ विघा क्षेत्रफलमा ड्रागन फ्रुट खेती गर्दै आएको समाचार प्रकाशन भएको छ । ड्रागन फ्रुटको मुख्य सिजन वैशाखदेखि कात्तिकसम्म रहने भएपनि वर्षभर नै उत्पादन सम्भव हुने भएकाले बजार सधैंजसो कायम रहने बताइन्छ । यो खेतीबाट उत्पादन हुने फल साइजअनुसार फरक मूल्यमा विक्री हुँदै आएको छ । ठूलो साइजको प्रतिकिलो ३ सय ५० रुपैयाँ र सानो साइजको ३ सय रुपैयाँमा विक्री हुने गरेको छ । एउटा विरुवाबाट वार्षिक औषत २० किलोसम्म फल फल्छ । ड्रागन फ्रुट खेतीमा चुनौती पनि छन् । बढी वर्षा भएमा फंगल डिजिज (ढुसी रोग) देखिने, कमिला लाग्ने र विरुवा कुहिने समस्या देखिने भएकाले विशेष सावधानी आवश्यक हुन्छ । हाल मकवानपुरमा सय भन्दा बढी कृषक ड्रागन फ्रुट खेतीमा संलग्न छन् ।

महत्त्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू		साँझाकुरा
मकवानपुर प्रहरी		एम्बुलेन्स सेवा
प्रहरी कन्ट्रोल:	१००	नेपाल रेडक्रस: ५२०७११, ९८५५०२८९५२
जिल्ला ट्राफिक:	५२०५९१	हेटौडा अस्पताल: ५२०३०५
वडा प्रहरी:	५२०२९९	परिवार नियोजन संघ: ५२०७५५, ९८५५०४५००
पशुपतिनगर इलाका:	५२०५९८	मनहरी रेडक्रस: ९८५५१०५८२१
पालुङ इलाका:	६२०४८७	छतिवन रेडक्रस: ९८५१६२२३११
मनहरी इलाका:	९८५५०९०१९१	भीमफेदी रेडक्रस: ६२०६९९
इलाका फापरबारी:	६२१९८०	पालुङ रेडक्रस: ९८५४२०७४०१
इलाका भीमफेदी:	६९१४६२	बज्रबाराही रेडक्रस: ९८५५३०२९८४
इलाका ठिगान:	९८५४२९९३८१	सहकारी अस्पताल: ०५७-५२६५८७, ९८४५१९१९१४
चौकीटोल चौकी	९७४२५५५०१	बसामाडी एम्बुलेन्स: ९८४५२९७५७९
चिपडा चौकी	९८४४०५४५०४	बाण्ण यन्त्र: १०१
नेवारपानी चौकी:	९७५५०००२९९	बाल हेल्पमाइन नेपाल: १०९८
फाखेल चौकी:	९८४५०३१३९८	माइटी नेपाल: ५२१०५०
पदमपोखरी चौकी:	९८४५०९७७८९	आपडा बाल अस्पताल ९८४५२९६४४५
		साँझाकुरा हितको लागि
		साँझाकुरा राष्ट्रिय दैनिक

भोलिको पात्रो

भोलि वि.सं. २०८२ भदौ ६ गते शुक्रबार २२ अगष्ट २०२५ । चतुर्दशी, भाद्र कृष्णपक्ष । गुंलागा ११४५ ने.सं. । सूर्योदय ५:३८, सूर्यास्त ६:३३।

आजको राशिफल

मेघ	: परीक्षामा सफलता मिल्नेछ	तुला	: धर्मकर्ममा मन जानेछ
वृष	: पढाइमा रुचि बढ्नेछ	वृश्चिक	: नयाँ मित्रसँग भेटघाट हुनेछ
मिथुन	: रिसलाई नियन्त्रण गर्नुपर्नेछ	धनु	: अधुरो काम बन्ने सम्भावना छ
कर्कट	: शुभ समाचार मिल्नेछ	मकर	: मित्रहरूबाट सहयोग हुनेछ
सिंह	: भाग्योदयको योग छ	कुम्भ	: आफन्तबाट विरोध हुनेछ
कन्या	: सहयोगी हातहरु बढ्नेछ	मीन	: पेसाबाट घाटा देखिन्छ

कृष्णप्रसाद पौडेल

स्वार्थबाट प्रेरित छ । सात दशकअघि राजा महेन्द्र र नेता बीपी कोइरालाले देखेको भूमिसुधारको सपना र यसका लागि अघि सारेको योजना यसको उदाहरण हो । राजनैतिक पौडैजोरीको फन्दामा परेको अहिलेको सुकुमवासी र अव्यवस्थित बसोबासी समस्याको जग समेत यही हो । भू-सामन्त व्यवस्थाका नाइकेको कमजोरीको जग भएकाेर स्थापित भएको राणाकालमा सत्ता चलाउन सहयोग गरेबापत दिइएको जागिर बित्ती, सत्तासीनका पापमोचनका लागि गरिएका अनुष्ठानका नाममा रहेका जमिन, आदिवासी समुदायका संस्कृति र परम्परा जोगाउन सामूहिक रूपमा उपयोग गरिएका जमिनको लगत राख्न भएको जग्गा नापर्जाच र वितरणदेखि शुरु भएको भूमिसुधारको यात्रा जग्गाको हदबन्दी र मोही अधिकार सम्बन्धी कानून र योजना बनाउने कामकै वरिपरि अहिलेसम्म गोलचक्कर लगाइरहेको छ । भूमिसुधार गरी गोलाचक्कर मा पर्नुमा राजनीतिक नेतृत्वको दुराचार जिम्मेवार देखिन्छ । हुनत यसलाई मजलग गर्ने बाह्य विकासको सोंच र यसैले भित्त्याएको सम्पत्ति जगेर्ना गर्न जमिन हडप्ने लोभ सँगसँगै हुर्केको छ । भूमिसुधारले वामे सर्न नपाउँदै पञ्चायती शासन जोगाउन योगदान गर्ने भूमिपतिलाई पुरस्कृत गर्न ल्याइएको हदबन्दी र जमिन जोत्ने किसानको हकलाई गोलमटोल बनाउँदै शुरु भएको यो यात्रा बहदलसँगै यसैमा चलखेल गरेर सत्तासीन हुने रैती जमातको नजरमा पर्‍यो । विगत ३५ वर्षदेखि यो नै भूमिसुधारको गन्त्यहीना यात्राको कारण बनेको छ । यो कुराको भेद पाउन सुकुमवासीको आवरणमा भूमिहीन र साना किसानलाई दिग्भ्रमित बनाउँदै सत्ताको सिंहासनमा पुगेको अहिलेको सरकार चलाउने पार्टीहरूको पुष्टभूमि मात्र केलाए धेरै कुरा छर्लङ्ग हुन्छ । दोस्रो जनआन्दोलनपछि मूलधारका पार्टीहरूले भूमिहीनको जमिनमाथिको हकको भावनात्मक आगहमाथि खेलबाड गर्दै आफ्नो राजनैतिक भविष्यको सपना बुनेको देखिन्छ । सामन्ती व्यवस्थामा रहेका पेशागत समूहले पूँजीवादी रूपान्तरणसँगै गुमाएको जीविकोपार्जनको आधार र समाज व्यवस्थाले सीमान्तकृत बनाएका समुदायको जिउने आधारको खोजी गर्ने पीडितलाई जमिनको ललिपप देखाएर भोट मात्र तान्ने निहित स्वार्थमा रमलिएर यो थप बलिभएको हो । अहिलेसम्म ऐंजेरु जै भोगिएको र उक्कुच बनेर बलिभएको सुकुमवासी र अव्यवस्थित बसोबासीको

पुराना भ्रष्टाचारी मुर्दावाद, नयाँ भ्रष्टाचारी जिन्दावाद

पुलेन्द्रबहादुर तार्की

“एउटा कुशल शासकलाई देशको भविष्यको चिन्ता हुन्छ भने एउटा कुटिल राजनीतिज्ञलाई केवल आगामी चुनावको ।”-अब्राहम लिंकन १६-१७ वर्षको यौवन अवस्था थियो, २०४६ सालमा अधिराज्य भरी भएको जनआन्दोलनले देशमा भय्रर भय्रर बहुदलीय व्यवस्था बहाल भइरहदा, वैयिकरूपमै तिव्र परि वर्तन र विकासहुने कुखुरे वसैको अवस्था भएकोले पनि होला परिवर्तित राजनिती प्रति तिव्र चाँसो र चाख थियो, कलेज बुक्हरूले भरिएको स्कूल व्यागको ढड्डा खोली पढ्ने भन्दा, मार्क्सवाद लेनीनवाद, विपीकोइरालाले अवलगतमा दिएको वयान, जनकपुर वमकाण्ड, सुरजपुरा काण्ड, पिकरकाण्ड, पेल्ल हाइज्याक जस्ता क्रान्तिकारी खुराक युक्त रचनाहरु पढ्ने तिव्र रुचि रहन्थ्यो, सिके प्रसाईं, डिपि भण्डारी, प्रदिप गिरी, मोदनाथ प्रसित खगेन्द्र संग्रौला लिखित आलेखहरु र गरिजा प्रसाद कोइराला, मदन भण्डारी लगायतका क्रान्तिकारीहरु द्वारा दिइएका लामा लामा अन्तर्वाताहरु पनि सायदै छुटाइयो होला ।

त्यो समयको आफ्नो रुची, विश्वास, राजनितीक आस्था र लगाव प्रति आजको दिनसम्म पनि कुनै पश्चात्ताप र गुनासो त छैन, तर लामो समय देखि दुःख भोग गरी देश र जनताको लागि राजनिती गरि आएका नेताहरु प्रतिको आस्था र भरोसा भने छिटो छिटो गरी गिरावट हुदै गइरहयो, जुन क्रम हाल सम्म रोकिएको छैन ।

प्रजातन्त्र पुनर्वाहल पश्चात् सम्पन्न प्रथम संसदीय निर्वाचनमा नेपाली जनताले, नेपाली कांग्रेस पार्टीलाई सरकार चलाउने सुविधा जस्तक वहुमत र नेकपा एमाले पार्टीलाई सशक्त प्रतिपक्षको जनादेश दियो, तर लामो इतिहास बनाएर आएका नेताहरु लिक्नले भनेको आदर्शबाट दिन दुई गुना, रात चारगुना च्युत हुन भन्ने पुगेनन वरु नेताहरुको नियत लिक्नले निषेध गरेको सत्ता कुटनीतिको कुटिलतामा रूपान्तरण भयो । लोकतन्त्रको लागि कठिन यात्रा विचरण गरेका त्यागी गणेशमानजी, किशुनजीहरमा समेत प्रतिशोध, इर्ष्या र भोग तिव्र भयो, जनअधिकारको लागि विराटनगरको

आफ्नो श्री, सम्पदा र रजगज सहज त्याग गरी प्रवासको कठिनाता अंगालो हालेको परिवारिक पुष्टभुमीका क्रान्तिकारी गिरिजा प्रसाद कोइरालामा पार्टी भित्रै दुश्मन देख्ने संकृपाता सवार भयो, फगत सत्ता तुष्णाको जगमा छित्सिो र चौहत्तरेको उदय गरियो । नेकपाएमाले भित्र पनि कोप्रेसी कलहको सुगन्ध ले त्यागी मनमोहन देखि क्रान्तिकारी मदन भण्डारी सम्म प्रति विधि लडिएकी वमौसमी कर्मचारी आन्दोलन, २/२ महिनाको संसद अवरोध, र ३६ से संग मिलेर सरकार बनाउने अपारदर्शी असफल साँठगाँठ गर्न समेत पछि परेनन । यो अवधिमा सत्तामा रहेको कांग्रेस, आफै भित्रको ढाडे विरालाहरुको रयाड रयाड र रुडरुडमा रमलियो भने प्रतिपक्षमा रहेको एमाले खस्ता र खाँउला भन्दै र्याल काडेर वसिरह्यो ।

थुप्रै क्षेत्रहरुमा सन्तोष गर्ने अवस्था नहुदा नहुदै पनि, आर्थिक उदारीकरणको प्रष्ट नीति कायान्वयन गर्ने आँट पाँदै, देशको सिकिस्त अर्थतन्त्रका सुचकहरुमा व्यापक सुधार गर्ने, शिक्षा, स्वास्थ्य, यातायात, विद्युतीकरण लगायतका पुवाधारका क्षेत्रहरुमा फडको माने काम पनि यो अवधिमा अत्यन्तै यथार्थ ढिलै भए पनि सबैले स्वीकार गरेको पाइन्छ, गिरिजा प्रसाद, रामसरण र महेश आचार्य अवधिलाई आर्थिक सुधारका दृष्टीले धेरै अर्थविदहरुले स्वर्णकाल भन्ने गरेको पनि हेक्का राख्न योग्यछ ।

५२ पछिको प्रजातन्त्रको अवधि पुर्णतया अस्थिरता, सत्तालीप्सा, कुशासन उन्मुख मात्र भएन विकृति, विसङ्गतिहरुको निर्मित जगमा सहज माओवादी विद्रोहले फटाउने अवसरको कुशल उपयोग गर्ने आधार निर्माण भयो । ५८ साल पछि त प्रजातन्त्र पुर्णतया रक्षात्मक अवस्था पुग्यो र राजा, संस्थापनका दलहरु र माओवादी वीच कहिले राजा माओवादी मिल्लान जस्तो, कहिले राजा दलहरु मिल्लान जस्तो, बाघ र बाघाको वाघचालमै प्रजातन्त्र अलमलि रह्यो । राजा विरेन्द्रको बंश विनास र खास गरेर ज्ञानेन्द्रको टेक ओभर पछि भने दलहरु र विद्रोही माओवादी विच संवाद र सहकार्यको वातावरण बन्दै गयो, संस्थापनका सातदलहरु सित सडक आन्दोलन वाहेक विकल्प बचेन तर दलहरुको अलो कपुयताको कारण सडकमा जनसमर्थन नजुटि रहेको अवस्थामा, दलहरुले

घाउ यसैको परिणाम हो । शुरुदेखि नै बिखरिएको सुकुमवासी समस्या समाधानको दिशाबोध अहिले दिशाहीन मात्र भएको छैन यो रैती नेताको कोपभाजन भएको छ । बर्बर सामन्तकालीन भू-व्यवस्था र यसबाट गरिएको किसानको चरम उत्पीडन विसाउने गरी भूमि र भूमिहीन किसानमाथि राजनैतिक दुराचार भइरहेको छ । विडम्बना, यिनै श्रमिक हुर्केको पुस्ता नै यस्ता दुराचारीका नाइके भएका छन् । यो सुकुमवासी कारखानाको इतिहासको रचनाकार यी मात्र भने होइनन् । सामन्तको थार र मजदुरको पाउ मालिस गरेको विरासत बनाएका सबै क्रान्तिकारी यही कितामा पर्छन् । सुधारिएको पञ्चायत जोगाउन पहेंलोमा भोट हाल्नेदेखि बहुहनवादी समाज निर्माण गर्न थापिएको नीलो बाकसमा भोट हाल्न रोक्ने बहिष्कारको नाटक समेतको रंगमञ्च यही हो । यिनीहरु सत्ता संघर्षको दाउपेचमा परेको भूमि स्वार्थ समूहको रणभूमि समेत हो ।

पुरानो तथ्यांक अनुसार विभिन्न आयोगले पहिले नै १ लाख ५० हजार भन्दा बढी घरघुरीलाई जग्गाधनी प्रमाणपुर्जा वितरण गरिसकेको भनिएको छ । राष्ट्रिय भूमि आयोगको हालको तथ्यांक अनुसार, करिब १३ लाख ५० हजार घरघुरीले जग्गाधनी प्रमाणपुर्जाका लागि निवेदन दिएका छन् । यो आयोगले ११ लाख परिवारलाई लालपुर्जा दिने योजना बनाएको छ र काम पनि अगाडि बढाएको छ । हालसम्म कतिलाई वितरण गरियो भन्ने पूर्ण र पछिल्लो तथ्यांक सार्वजनिक भइसकेको छैन, तर केही ठाउँमा यसले काम गरिरहेको छ ।

यही परिवेशमा अहिले फेरि अध्यादेश र यो असफल भएपछि भूमि विधेयकको मस्यौदा बनाउने काम भइरहेको छ । आफ्ना स्वार्थ र यसमाथि गरिएका आशंकासँगै बनिरहेको मस्यौदामा भूमिको दीर्घकालीन समाधानको कुनै प्रस्ताव छैन । यो एक हिसाबले अन्त्यहीन बनेको गोलचक्करको निरन्तरता मात्र हो । समयसँगै आएको फेरबदलले अहिलेका हाम्रा प्रयत्न आजका जल्दबन्द्या समस्या समाधान गर्न पर्याप्त छैनन् । निजी सम्पत्ति बनाउने होडले थलिएको भूमिसुधार दलालको फन्दामा परेर बर्दनाम भएको छ भने भू-उपयोगको कार्यान्वयन यही दलाल मनोवृत्तिमा भाँसिएर अर्थहीन भएको छ । कतिभन्म भने दुईतिहाइ किसान रहेको देशले कृषि जमिन जोगाउने कुराको दिशाबोधसम्म गर्नसकेको छैन ।

यसरी भूमिसुधारले राजनीतिक किताकाट, स्वार्थ समूहको चाख र सुकुमवासीको आवरणमा भित्तिका हुकुमवासीको चलखेल जस्ता ठूला चुनौतीको सामना गरिरहेको छ । यो अहिलेका राजनीतिक पार्टीकै निहित स्वार्थले उब्जाएका चुनौती हुन् । यिनैको अगुवाइमा यी चुनौतीको सामना गर्ने कुरा फगत एउटा नाटक मात्र हो । तर यो नाटकको रंगमञ्चका कलाकार फेरिने छुटै कतै देखिदैन । ६ दशक अघि शुरु भएको भूमिसुधार यसमा भएको राजनीतिक दुराचारले विक्षिप्त भएको छ । अहिले धेरै हिसाबले फेरिएको प्रकृति र समाजका बहुआयामिक

पक्षहरुको गहिरो प्रभावले पुरानै तरिकाले जमिन मात्र जोतेर जीवन नचल्ने भएको छ । फेरिएको सामाजिक अर्थ-व्यवस्थाले जीवनको आधार कृषि भूमि बाँफो फटाएर किसान मरुभूमिमा जीवनका आधार खोज्न बाध्य छन् । यसरी बाँफो फटेको जमिनले स्याहार नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई नपाएर बाढी-पहिरो, कटान र बगानको नियति भोग्दै मरुभूमीकरणको यात्रामा छ । यसले नीतिनिर्माता र राजनैतिक अगुवालाई गिज्याइरहेको छ । यसमाथि, बढ्दो जलवायु संकटले तापक्रम बढेसँगै मनसुन खल्बलिएको छ । पानीको अनिश्चयले खेतीपाती गरेर जीवन चलाउने आश जमिन हुने किसानले समेत माँदै गएका छन् । एक टुक्रा जमिन पाए यसैलाई न

अपराध अनुसन्धानमा एआई :

२२२ वटा मुद्दा चल्ने इकाइका लागि
प्रहरीले तयार पार्दैछ दक्ष जनशक्ति

काठमाडौँ / 'विजनेस इन्टेलिजेन्स एन्ड डाटा भिज्वलाइजेसन प्रयोग गरी डाटा एनालाइसिस गर्न २२२ वटा मुद्दा चल्ने प्रहरी कार्यालयहरूका लागि दक्ष जनशक्ति तयार पारिरहेका छौ ।' प्रहरी प्रधान कार्यालयमा ११ साउनमा आयोजित एक कार्यक्रममा केन्द्रीय प्रवक्ता तथा प्रहरी नायब महानिरीक्षक (डीआईजी) विनोद घिमिरेले अपराध अनुसन्धानमा एआई (आर्टिफिसियल इन्टेलिजेन्स)को प्रयोगबारे बताएका थिए ।

एआईमा आधारित भएर अपराध अनुसन्धानलाई थप परिस्कृत गर्दै लगिने र यसले अपराध नियन्त्रणमा सहयोग पुरने उनले उल्लेख गरेका थिए । डीआईजी घिमिरेले भनेरै प्रहरीमा एआई बेस विजनेस इन्टेलिजेन्स एन्ड टाङा भिज्वलाइजेसन टुल्स प्रयोगबारे तालिम दिएर दक्ष जनशक्ति निर्माण गरिएको बताइएको छ । एआई प्रविधि प्रयोग गर्नका लागि दक्ष जनशक्ति उत्पादनको काम अन्तिम चरणमा पुगेको प्रवक्ता घिमिरेले बताए ।

दक्ष जनशक्ति तयार पारेपछि यसलाई कार्यान्वयनको चरणमा लगिने बताइएको छ । प्रहरीको कम्प्युटर सेवा निर्देशनलयका प्राविधिक डीआईजी अरुण भण्डारी पनि अहिले प्रहरीलाई तालिम दिएर दक्ष बनाउने काम भइरहेको बताउँछन् ।

‘एआई टुल्स भित्रिए पनि यसको प्रयोगका लागि हामीसँग जनशक्ति थिएन । अहिले भने तालिम दिएर दक्ष जनशक्ति उत्पादन गर्ने काम अन्तिम चरणमा पुगेको छ । अब केही समयमै कार्यान्वयनमा लैजान्छौ,’ भण्डारीले संचारकर्मीसँग भने । अहिले नेपाल प्रहरीमा देशभर २२२ वटा युनिटबाट मुद्दा चल्छन् । जसमा इलाका प्रहरी कार्यालय ११५ वटा, जिल्ला प्रहरी कार्यालय ७४, प्रहरी वृत्त १८, वडा प्रहरी कार्यालय ८ वटा, ब्यूरो ४ वटा र परिसर ३ वटा छन् । मुद्दा चल्ने यी इकाइहरूमा एआई विजनेस इन्टेलिजेन्स डाटा भिज्वलाइजेसन तालिम प्राप्त जनशक्ति राखेर अपराधको डाटा विश्लेषण गर्ने गरी प्रहरीले प्रक्रिया अघि बढाएको हो ।

प्रविधिमैत्री अपराध हुन थालेसँगै यसले अनुसन्धानमा जटिलता

थपेको प्रहरीको बुझाइ छ । यसैका लागि एआईमा आधारित भएर प्रहरीले काम सुरु गर्न लागेको हो । यसका लागि एक भारतीय कम्पनीसँग ९ करोड ११ लाखमा एआई विजनेस इन्टेलिजेन्स टुल्स खरिद गरिएको थियो । यो प्रविधि सञ्चालनबारे सुरुमा १५ प्रहरीलाई भारत पठाएर तालिम दिइएको थियो । पहिलो पटक सातजना र अर्को पटक गरी आठजनालाई भारत पठाएर तालिम दिइएको थियो । अहिले भने नेपाल प्रहरी आफैले तालिम दिएर थप दक्ष जनशक्ति उत्पादन गरिएको बताइएको छ ।

कसरी गर्दै काम ?

यो प्रविधि सञ्चालनमा आएसँगै एनालाइटिक्स टुल्सको प्रयोगबाट अपराध अनुसन्धानमा सहजता आउने बताइएको छ । यसमा भएका अपराधसम्बन्धी डेटाहरूले आगामी दिनमा आउन सक्ने अपराधका चुनौती र ध्यान दिनुपर्ने विषयबारे विश्लेषण गरी रिपोर्ट दिने बताइएको छ । ‘यसले अपराधका डेटाहरूको एनालाइसिस गर्दै बताइएको छ । अन्य देशहरूले एआई आधारित टुल्सहरू पहिल्यै प्रयोगमा ल्याए पनि नेपाल प्रहरीका लागि भने यो नै पहिलो हो । यसअघि

यसले भविष्यमा हुनसक्ने चुनौतीका बारेमा समेत बताउने भएकाले अपराध नियन्त्रण गर्न सहज हुने बताइएको छ । अन्य देशहरूले एआई आधारित टुल्सहरू पहिल्यै प्रयोगमा ल्याए पनि नेपाल प्रहरीका लागि भने यो नै पहिलो हो । यसअघि

अपराध अनुसन्धान विभागको नेतृत्व गरेका तत्कालीन एआईजी (हाल पूर्व) कुवेर कडायतले नेपाल प्रहरीको यो गेम चेन्जेर परियोजना रहेको बताएका थिए ।

भावी चुनौती र समाधानका उपायहरूबारे समेत सुझाउने भएकाले सोहीअनुसार पुलिसिङ रणनीति बनाएर कार्यान्वयन लगिने सक्ने बताइएको छ । अपराधको स्वरूप परिवर्तन हुँदै प्रविधिमैत्री हुँदै जाँदा अनुसन्धानमा थपिएको चुनौतीलाई धेरै हदसम्म यो एआई टुल्सले सहयोग गर्ने विश्वास प्रहरीले गरेको छ । अहिले तालिम दिएर दक्ष जनशक्ति उत्पादन गर्ने क्रममै रहेकाले यो टुल्सको नतिजा आउन भने अझै केही समय कुनुपर्ने हुन्छ ।

पटक-पटक सुरदार पछिछान गर्न प्रहरीको आफ्नै एआई

यो बहिर्क पटक कसुर दारलाई सहजै पहिचान गर्न प्रहरीले आफ्नै एआई सफ्टवेयर बनाएर समेत काम सुरु गरेको छ । यो सफ्टवेयर कोही व्यक्ति पक्राउ परेमा ती व्यक्तिको अनुहारबाटै उनको पृष्ठभूमि बताउन सक्ने बताइएको छ । यसअघि पनि पक्राउ परेर मुद्दा चलेको व्यक्तिको भ्रममा त्यसको जानकारी यो सफ्टवेयरले दिने डीआईजी भण्डारी बताउँछन् ।

अहिले ट्रायलको रूपमा अहिले उपत्यकाका तीन जिल्ला परिसर काठमाडौँ, ललितपुर र भक्तपुरमा यसको प्रयोग सुरु गरिएको छ ।

‘पहिलो चरणमा ट्रायलको रूपमा उपत्यकामा प्रयोग गरेका छौ । राम्रोसँग काम गरेमा पाने प्रयासमा मात्र लाग्छौ । हामी हाम्रो कुरा भन्ने सक्नेौ । त्यसैले उनीहरूले आफूखुसी गर्दै हिँड्छन् । हाम्रो कूटनीति असाध्यै कमजोर भयो ।’ भारतीय प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीले सन् २०१५ मा गरेको चीन भ्रमणका क्रममा भारतले हडपेको नेपालको भूमि लिपुलेक पासबाट व्यापार गर्ने सहमति भएको थियो ।

१५ मे २०१५ मा भारतीय प्रधानमन्त्री मोदी र चिनियाँ राष्ट्रपति सी चिनफिङले बेइजिङमा सम्झौता गरेका थिए । उक्त सम्झौतामा दुवै पक्ष व्यापार वस्तुको सूची वृद्धि गर्न तथा नाथुला, किंला, लिपुलेक नाकाबाट व्यापार विस्तार गर्न सहमत भएका छन् भन्ने उल्लेख थियो । त्यसबेला पनि नेपाली भूमि हुँदै व्यापार गर्ने विषयमा नेपाललाई जानकारी नदिएँ भएको सहमतिप्रति विरोधसमेत भएको थियो । नेपालको संसथा यसको चर्को विरोध भएको थियो । त्यसपछि तत्कालीन परराष्ट्रमन्त्री महेन्द्रबहादुर पाण्डेले भारत र चीन दुवै मुलुकलाई ‘प्रोटेस्ट लेटर’ पठाएका थिए ।

उनै पाण्डे पछि चीनका लागि नेपाली राजदूत बने । यो मामिलालाई नजिकबाट नियामिरहेका पूर्वराजदूत पाण्डेले त्रिदेशीय समझदारीले मात्र विवाद टुंगिन सक्ने भएकाले त्यसको पहल गर्नुपर्ने बताए । दुई देश आफ्नो ढंगले अधि बढिरहेकाले नेपालले तत्काल यसबारे कुरा गर्नुपर्ने उनी बताउँछन् । ‘प्रधानमन्त्री पनि चीन जडै हुनुहुन्छ । भारतीय प्रधानमन्त्रीसँग पनि त्यहाँ भेट हुने भएकाले त्रिदेशीय मामिलाको

पछि बिस्तार गर्दै लगिने योजना छ,’ डीआईजी भण्डारीले संचारकर्मीसँग भने । यसलाई प्रहरीको सीआरएस (क्रिमिनल रेकर्ड सिस्टम)सँग लिंक गरिएको बताइएको छ । जसका कारण यो सफ्टवेयरको विश्लेषण गर्ने र मुद्दाको काम गर्ने व्यक्तिकीच समन्वय गरेर काम गर्नुपर्ने हुन्छ ।

यो सफ्टवेयर अन्य विषयभन्दा पनि पटक-पटक कसुरदार पहिचानको लागि काम गर्ने बताइन्छ । अपराध गर्नेहरूले नाम, ठेगाना परि वर्तन गर्दै कागजात समेत बनाउने गरेकाले ढाँट-छल गर्ने सम्भावना हुन्छ । त्यसो हुँदा उनीहरू पटक-पटक कसुरदार हो/होइनन् पत्ता लाग्दैन । तर, यो एआई प्रविधिले भने फेस रिडमार्फत व्यक्ति पहिचान गर्न भएकाले त्यसरी ढाँट पनि व्यक्ति पहिचान हुन सहज हुने बताइएको छ ।

पुविधिसँगै अपराधको स्वरूप फेरिन थालेपछि प्रहरीले पनि अनुसन्धान पद्धतिलाई परिस्कृत गर्दै लगेको छ । यसैको निरन्तरता दिँदै प्रहरीले एआई आधारित सफ्टवेयर मार्फत अपराध विश्लेषण गर्नेदेखि समेत टाउको दुखाइको विषय बन्यो । यसैलाई मध्यनजर गर्दै गत १५ फागुनमा काठमाडौँमा डिजिटल अपराध नियन्त्रणसम्बन्धी अन्तर्राष्ट्रिय

प्रविधिमैत्री हुने प्रयास

पछिल्ला हरेकजसो अपराधमा प्रविधि जोडिनु र चुनौती दिनुनुदिव बढ्दै गएपछि राज्यको समेत टाउको दुखाइको विषय बन्यो । यसैलाई मध्यनजर गर्दै गत १५ फागुनमा काठमाडौँमा डिजिटल अपराध नियन्त्रणसम्बन्धी अन्तर्राष्ट्रिय

सम्मेलन नै आयोजना भएको थियो । नेपाल, भारत, चीन, बेलायत, श्रीलंकालगायत १३ देशका अनुसन्धानकर्ता, अभियोजनकर्ता अपराधशास्त्रका विज्ञहरू, एआई विशेषज्ञ, कानून विज्ञ र न्यायाधीश सहितको दुई दिने सम्मेलन महान्यायाधिवक्ता कार्यालयको आयोजनामा सम्पन्न भयो । उक्त सम्मेलनमा पनि अहिलको मुख्य चुनौतीको रूपमा प्रविधिको प्रयोगमार्फत हुने अपराध रहेको विश्लेषण गरिएको थियो । जहाँ बेलायतकी सरकारी वक्त्रि सेहनाज मुसरफले महिलामाथि हुने अपराध सबैभन्दा बढी अनलाइनमार्फ नै हुने गरेको भन्दै प्रस्तुति दिएकी थिइन् ।

‘अहिले महिलांमाथि अनलाइनबाट सबै भन्दा बढी सेक्सटोर्सन, शारीरिक र मानसिक तनाव दिने आपराधिक समूह नै लागिपरेको देखिन्छ,’ उनले भनेकी थिइन्, ‘अपराध प्रविधिमार्फत जोडिएपछि अब अनुसन्धान पनि प्रविधि हुनु आजको अनिवार्य आवश्यकता हो ।’ सरकारी वक्त्रि सेहनाजले भनेजस्तै अहिले प्रविधिमैत्री नभई अपराध अनुसन्धानको कखरा नै सुरु हुन छाडिसकेको अवस्था छ ।

त्यसैलाई मध्यनजर गर्दै नेपाल प्रहरीले प्रविधिमैत्रीमा जोड दिएको छ । ५ असार २०८० बाट देशभरका जिल्ला प्रहरी कार्यालयहरूबाट साइबरसम्बन्धी मुद्दा चल्ने निर्णय भएर कार्यान्वयनसमेत भइरहेको छ । यसका लागि अनुसन्धान अधिकृतहरूलाई तालिम समेत दिइएको थियो । तर दक्ष जनशक्ति पर्याप्त नहुँदा अहिले पनि साइबरको मुद्दाका लागि केन्द्रीय साइबर ब्यूरोमा आउने क्रम रोकिएको छैन । हरेकजसो अपराध प्रविधिमार्फत जोडिनु थालेपछि प्रहरीले आफ्नो भावी कार्ययोजनामा यसबारे समेत समेटेको छ । अपराध अनुसन्धान विभागले अनुसन्धानकै लागि भनेर छुट्टै प्रहरी बर्ना गर्नुपर्ने कार्ययोजना अघि सारेको छ ।

अपराध अनुसन्धानका लागि बर्ना लिँदा प्रविधिमार्फत ज्ञान भएको, विज्ञान संकाय तथा आईटी अध्ययन गरेकालाई केन्द्रमा राख्नुपर्ने अपराध अनुसन्धान विभागको भावी योजनामा उल्लेख छ ।

अपराध अनुसन्धानका लागि बर्ना लिँदा प्रविधिमार्फत ज्ञान भएको, विज्ञान संकाय तथा आईटी अध्ययन गरेकालाई केन्द्रमा राख्नुपर्ने अपराध अनुसन्धान विभागको भावी योजनामा उल्लेख छ ।

(स्रोत: अनलाइनखबर)

नक्कली सुनलाई सक्कली
भनेर ठगी गर्ने ४ जना पक्राउ

साझाकुरा संवाददाता

हेटौँडा, ४ भदौ/नक्कली सुनलाई सक्कली सुन भनी ठगी गर्ने गिरोहका चारजनालाई मकवानपुर प्रहरीले पक्राउ गरेको छ ।

पक्राउ पर्नेमा मकवानपुरगढी गाउँपालिका-२ का ३४ वर्षीय किशोर लामागोले, बकैया गाउँपालिका-८ का ४५ वर्षीय सूर्यबहादुर नेगी, ४४ वर्षीय सेतेलाल गोडवा र नुवाकोट किर्याङ गाउँपालिका-१ का ४८ वर्षीय नाम्केल तामाङ रहेका छन् । विशेष सूचनाको आधारमा हेटौँडा-११ सुकुम्बासी टोलस्थित विवेकीचोक

नजिक भाडाको कोठामा छापा मार्दा उनीहरू पक्राउ परेका जिल्ला प्रहरी कार्यालय मकवानपुरका प्रहरी नायबउपरीक्षक एवम् प्रवक्ता श्याम अर्यालले जानकारी दिएका छन् । अर्यालका अनुसार उनीहरू बस्दै आएको कोठामा खानतलासी गर्दा फोलाभित्र सुनजस्तो देखिने पहेँलो धातु ५० थान बरामद गरिएको छ । परीक्षणका लागि मकवानपुर सुनचौँदी व्यवसायी संघमा पठाउँदा तीमध्ये ४९ थान नक्कली र १ थान मात्रै सक्कली सुन रहेको पुष्टि भएको हो । बरामद सक्कली सुन १० ग्रामको

बजारमूल्य करिब १ लाख ६७ हजार ६ सय ९५ रूपैयाँ रहेको बताइएको छ । बरामद सक्कली सुनलाई आवश्यक कारवाही तथा अनुसन्धानका लागि राजस्व अनुसन्धान कार्यालय पथलैया, बारामा पठाइएको छ भने बाँकी नक्कली धातु नियन्त्रणमा लिइएको प्रहरीले जनाएको छ । पक्राउ परेका चारैजनाविरुद्ध ठगी उद्योग कसुरमा मकवानपुर जिल्ला अदालत, हेटौँडाबाट म्याद अनुमति लिइ थप अनुसन्धान भइरहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय मकवानपुरले जनाएको छ ।

जीवन ७ वर्षपछि फिल्ममा फर्किने
पक्का, ‘सकम्बरी’मा अनुबन्धित

काठमाडौँ / ‘रोमान्टिक हिरो’को रूपमा परिचित जीवन लुईटल ७ वर्षपछि फिल्म अभिनयमा फर्किने भएका छन् । फिल्मसम्बन्धी अस्थापन गराउँदै आएको कान्तिपुर फिल्म एकेडेमीले निर्माण गर्न लागेको नयाँ फिल्म ‘सकम्बरी’बाट उनको पुनरागमन तय भएको हो । बुधवार उनले फिल्म सम्झौता गरेका हुन् । जीसीसी फिल्ममा अभिनेता अर्पण थापाको पनि प्रवेश भएको छ ।

फिल्ममा अनुबन्ध भएपछि जीवनले सामाजिक सञ्जालमा लेखेका छन्, ‘केही वर्षको कमशियल ब्रेकपछि म फर्किएको छु । फिल्म ‘सकम्बरी’मा ‘सुयोगवीर’को रूपमा फर्किँदैछु । मैले धेरै पटकथारू खोजेँ, तर मेरो मनलाई पछ्याएँ र यो रोजेँ । अनुभवी अर्पण थापासँग स्क्रिन शेयर गर्न म उत्साहित छु ।’ फिल्ममा उनले ‘सुयोगवीर’को भूमिका निर्वाह गर्नेछन् ।

गत महिना कान्तिपुर थिएटरले मञ्चन गरेको नाटक

‘शिरीषको फूल’मा पनि जीवनले ‘सुयोगवीर’कै भूमिकामा अभिनय गरेका थिए । अब सोही पात्र उनले प्रकाश पुरिले जानकारी दिए । तिवार भने ‘शिवराज’को भूमिकामा देखिने जनाइएको छ । ‘शिरीषको फूल’को फिल्ममा उनले ‘सुयोगवीर’को भूमिका निर्वाह गर्नेछन् ।

दोस्रो विश्वयुद्ध काल

खण्डको दृश्य उताउनुपर्ने भएकाले

के ‘जनै हराएको मान्छे’ धार्मिक फिल्म हो ?

काठमाडौँ / घोषणाको बेलदेखि नै नामका कारण चर्चामा रहेको फिल्म हो, ‘जनै हराएको मान्छे’ । पहिला फिल्मको नाममा ‘बाहुन’ शब्द थियो । छायांकन सकिएपछि त्यो शब्द हटाएर ‘मान्छे’ राखियो । हिन्दु धर्मसँग सम्बन्धित केही संस्थाले अनावश्यक दबाव दिन थालेपछि निर्माण पक्ष नाम परिवर्तन बाध्य भएको थियो । तर, नाममा ‘जनै’ शब्द रहेकाले यो धार्मिक फिल्म हुनसक्ने धेरैको अनुमान छ ।

तर, यसका निर्देशक हिमाल न्यौपानेले ‘जनै हराएको मान्छे’ धार्मिक फिल्म नभएको स्पष्ट पारेका छन् । उनी भन्छन्, ‘हाम्रो फिल्म धार्मिक होइन । सामाजिक कथा हो । सम्बन्धको कथा हो । फिल्मको विषयसँग जोडिएर जनै भन्ने शब्द आइपुगेको मात्रै हो ।’ अनावश्यक भ्रमेलामा फस्न नचाहेर फिल्मको शीर्षकबाट ‘बाहुन’ शब्द हटाएको पनि उनले बताएका छन् ।

फिल्ममा अभिनेता द्रव्य विजय बराल र शुशांक मैनाली बाहुन पात्रको भूमिकामा छन् । उनीहरूमध्ये जनै कोसँग जोडिएर आउँछ, त्यो भने निर्माण पक्षले खुलाएको छैन । ट्वेन हर्दा फिल्मले जनैको महत्त्वलाई पनि बुझाउन खोजेको देखिन्छ । ट्वेनका जनै सम्बन्धी एउटा संवाद नै छ, ‘यो जनैलाई शरीरबाट अलग हुन दिनु हुँदैन । तत्र ठूलो खती हुन्छ ।’

यही शुक्रवारबाट प्रदर्शन हुन लागेको फिल्मको मंगलवारबाट अग्रिम टिकट बुकिङ खुला भइसकेको छ । फिल्मलाई देशभरका हलले

राम्रो शो उपलब्ध गराएका छन् । अब टिकट बुकिङ कस्तो रहन्छ, त्यसले फिल्मको ओपनिङ निर्धारण गर्नेछ । ‘जनै हराएको मान्छे’का प्रचार सामग्रीप्रति देखिएको दर्शकको आकर्षण हेर्दा फिल्मले सुखद व्यापार गर्न सक्ने देखिन्छ ।

यो फिल्ममा विजय र

सुशांकसहित भोलाराज सापकोटा,

केही अधिकारी, अभिनेत्री मिल्ना मगर, गौरव पहाडी, सुशांक मैनाली, रियर राई भावना खर्पागी मगर लगायतको अभिनय रहेको छ । पेपरबक्सको ब्यानरमा निर्माण भएको फिल्मका निर्माता कमल न्यौपाने र विमल न्यौपाने हुन् । फिल्मले सेन्सर बोर्डबाट सबै दर्शकले हेर्न मिल्ने गरी ‘युनिभर्सल सर्टिफिकेट’ प्राप्त गरेको छ ।

के तपाईं फोटो कपी प्रिन्टर मेसिन किन्दै हुनुहुन्छ ?

Brother, Canon, HP, Sharp, Ricoh, Epson, Kyocera, Lexmark

टोनर रिफिल्लिङ, प्रिन्टर, कम्प्युटर, फोटोकपी लगायतको सर्विस छिटो छरितो र भरपर्दो रूपमा गर्नुभई दुक्क हुनुहोस् ।

Printer Shop

The complete office solution

Contact No. 9845292140,
057-527041, Schoolroad,
Hetauda-4
tonerhouse_htd@yahoo.com

निजी विद्यालयको आन्दोलन

प्रिन्सिपलको प्रदर्शनदेखि

शिक्षा समिति र संसद् घेराउसम्म

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ४ भदौ/निजी तथा आवासीय विद्यालय अर्गनाइजेसन नेपाल (प्याब्सन) र राष्ट्रिय निजी तथा आवासीय विद्यालय एसोसियसन नेपाल (एनप्याब्सन) ले विभिन्न आन्दोलनका कार्यक्रम घोषणा गरेका छन् ।

बिहिवारबाट सुरु हुने आन्दोलन निरन्तर रहने यी दुई संगठनले बुधबार पत्रकार सम्मेलन आयोजना गरेर जानकारी गराएको छ । विद्यालय शिक्षा विधेयकका केही प्रावधानमा असन्तुष्टि जनाउँदै आएका उनीहरूले ५ बुँदे माग राखेर आन्दोलन घोषणा गरेका हुन् । आन्दोलनका कार्यक्रमअनुसार, बिहीबार बिहान ११ बजेबाट माइतीघर मण्डलामा पुगेर प्रधानाध्यापकहरूले ब्यानरसहित प्रदर्शन गर्ने कार्यक्रम तय भएको छ ।

त्यस्तै, शुक्रबार देशभरका विभिन्न विद्यालयका स्कुल बसमा कालो फण्डासहितको प्रदर्शन, सोही दिन दिउँसो १ बजे माइतीघर मण्डलामा भेला भएर शिक्षा, स्वास्थ्य तथा प्रविधि समिति र संघीय संसद

घेराउ गर्ने कार्यक्रम पनि तय भएको विज्ञप्तिमार्फत जनाइएको छ । भदौ ६ गते देशभरका स्कुल बसहरू विद्यालय नजिकैको चोकमा उतारेर नगर परिक्रमा गर्ने लगायत आन्दोलन घोषणा गरेको हो । सोही दिन काठमाडौँ उपत्यकाको २७ किलोमिटर चक्रपथ वरपर स्कुल बसहरूको कालो फण्डा र ब्यानरसहित याली

गर्ने कार्यक्रम तय भएको छ । दिउँसो १ बजे माइतीघर मण्डलामा भेला भएर शिक्षा, स्वास्थ्य तथा प्रविधि समिति र संघीय संसद घेराउ गर्ने कार्यक्रम पत्रकार सम्मेलनमार्फत जानकारी गराइएको छ । ७ गतेका लागि कुनै आन्दोलनका कार्यक्रम राखिएको छैन । ८ गते निर्णायक आन्दोलनमा प्रवेश

(१) 'पूर्ण छात्रकृति' भनेर शब्द हटाइनु पर्ने ।
(२) विद्यालयहरूमा उत्पादन नहुने सामग्रीहरू जस्तै पोशाक, स्टेनरी, शैक्षिक सामग्री, खाना, खाजा उपलब्ध गराउने प्रावधान खारेज गर्नुपर्ने ।
(३) कम्पनी ऐन अनुसार दर्ता भई सञ्चालनमा रहेका विद्यालयलाई 'गैरनाफामूलक' बनाउँदै लगिने भन्ने प्रावधान हटाइनुपर्ने ।
(४) छात्रवृत्ति वितरणको अधिकार सम्बन्धित विद्यालयमा रहनुपर्ने, पालिका प्रतिनिधिको सहभागितामा एक पारदर्शी समिति गठन गरी वितरण गर्न सकिने व्यवस्था गरिनुपर्ने ।
(५) छात्रवृत्ति सम्बन्धी ऐन, २०२१ को दफा ३(क), नियमावली, २०६० को नियम १० (क), मा ४५% आरक्षण छात्रवृत्ति व्यवस्था तथा २०७७ को संशोधन ऐन अन्तर्गतको विभेदकारी प्रावधान जसअनुसार केवल कक्षा ६ देखि १० सम्म सामुदायिक विद्यालयमा अध्ययन गरेकाले मात्र उच्चशिक्षामा, सिटीइभेटी कार्यक्रमअन्तर्गत अध्ययन गर्न पाउने व्यवस्थामा भएको विभेदकारी ऐन नियमका दफाहरू खारेज गरिनुपर्ने ।

गर्ने बताइएको छ । भदौ ८ गतेसम्म पनि माग पूरा नभए थप आन्दोलनमा जाने बताएका हुन् । ८ गतेसम्म कुर्छौं, त्यो दिनसम्म माग पूरा भएन भने ९ गतेबाट विद्यालय बन्द गरेर आन्दोलनमा होमिन्छौं,' प्याब्सन अध्यक्ष कृष्णप्रसाद अधिकारीले भने । यस्ता छन् निजी विद्यालयहरूका माग :

द्रुतमार्ग आयोजना लक्षित समयमा

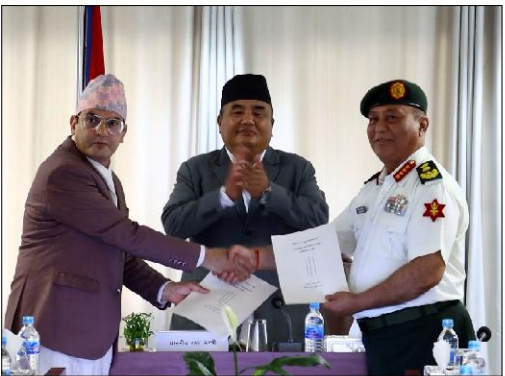
सम्पन्न गर्न रक्षामन्त्री राईको निर्देशन

साझाकुरा संवाददाता

हेटौँडा, ४ भदौ / रक्षामन्त्री मानवीर राईले काठमाडौँ-तराई-मधेश द्रुतमार्ग आयोजनाको काम लक्षित समयवाटिमा सबन सम्बन्धित सबैलाई निर्देशन दिएका छन् ।

रक्षा मन्त्रालयको गत आर्थिक वर्षको प्रगति समिक्षा तथा मन्त्रालयस्तरीय समस्था समाधान समितिको बैठकमा मन्त्री राईले आयोजनालाई समयमै सम्पन्न गर्न सम्बन्धित सबैलाई निर्देशन दिएका हुन् । उनले आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा द्रुतमार्गको प्रगति अधिल्लो वर्षको लक्ष्यको तुलनामा ६७ प्रतिशतले वृद्धि भएको उल्लेख गरे । मन्त्री राईका अनुसार गत आर्थिक वर्षको अन्त्य सम्ममा आयोजनाको समष्टिगत प्रगति ४२.१३ प्रतिशत रहेको छ । काठमाडौँ-तराई-मधेश द्रुतमार्ग निर्माणका लागि २०८३ साल चैत्र मसान्तसम्मको समयवाढी तोकिएको छ । मन्त्री राईले रक्षा मन्त्रालयमार्फत नेपाली सेनाले गरिरहेका निर्माण कार्यको प्रगति सन्तोषजनक रहेको दाबी गरे ।

आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा काठमाडौँ-तराई-मधेश द्रुतमार्ग

आयोजनाको प्रगति अधिल्लो वर्षको लक्ष्यको तुलनामा ६७ प्रतिशत हासिल भई गत असारसम्मको समष्टिगत प्रगति ४२.१३ प्रतिशत हासिल भएको देखिन्छ । यसबाट द्रुतमार्गको निर्माणकार्यलाई लक्षित समयअवधिमा अर्थात २०८३ चैत्र आर्थिक वर्षमा थप मेहेनत गर्नुपर्ने छ' उनले भने, 'यसप्रति सम्बन्धित आयोजनाप्रमुख, कार्यक्रम सञ्चालक, सञ्चालन गर्ने निकायका प्रमुखहरू तथा अन्य समन्वयकारी निकायको

गम्भीर ध्यानाकर्षण गर्न चाहन्छु । यस मन्त्रालयअन्तर्गत नेपाली सेनामार्फत निर्माण भइरहेको विभिन्न सडक, करिडोरको प्रगति राम्रो देखिएको छ । यसमा खट्ने सबैलाई धन्यवाद व्यक्त गर्दछु ।' मन्त्री राईले कतिपय निर्माण आयोजनामा विनियोजित बजेटको सीमितताले नेपाली सेनालाई आयोजना सम्पन्न गर्न लामो समय लाग्ने देखिएको बताए । सेनाद्वारा सञ्चालित अन्य विकास निर्माणका कार्यमा लक्ष्यअनुसार प्रगति देखिएको उनले बताए ।

मोवाइलको दसैँ तिहार बम्पर योजना सुरु

साझाकुरा संवाददाता

हेटौँडा, ४ भदौ / हेटौँडामा मोवाइल खरिद तथा मर्मतका दसैँ तिहार बम्पर योजना सुरु भएको छ । मोवाइल एशोसिएसन अफ नेपाल (म्यान) मकवानपुरले बुधबार बम्पर उपहार योजना कार्यक्रम उद्घाटन गर्दै ५ गते बिहीबारबाट लागू हुनेगरी योजना सुरु भएको जनाएको हो ।

म्यान मकवानपुरका अध्यक्ष हरिप्रसाद न्यौपानेको अध्यक्षता तथा मोवाइल व्यवसायी महासंघ बागमती प्रदेशका अध्यक्ष एसिस रिजालको प्रमुख आतिथ्यतामा बम्पर योजनाको उद्घाटन गरिएको हो । दशैँ, तिहार, छठपर्वको अवसरमा चाडपर्व लक्षित मकवानपुरका दुई सय भन्दा धेरै व्यवसायीबाट एकै किसिमको उपहार प्रदान गर्ने उद्देश्यले संस्थागतस्तरमा उपहार योजना ल्याएको अध्यक्ष न्यौपानेले बताए । बम्पर योजनामा २० हजार कुपन मकवानपुरका मोवाइल पसलमा एक हजार भन्दा बढीको सामान खरिदमा ग्राहकलाई उपलब्ध गराइने योजना रहेको कार्यक्रमका संयोजक एवम् म्यान मकवानपुरका वरिष्ठ उपाध्यक्ष राजकुमार दाहलले बताए । दाहालका अनुसार बम्पर उपहारमा एक जनालाई एडिएसको

स्कटर, स्क्र्याच कुपनमार्फत चार सयजनालाई इयरवर्डस, ५ हजार जनालाई माई पावर कम्पनीको इयर फोन तथा लक्की डू मार्फत २ जनालाई १८० लिटरको प्रीज, ३ जनालाई ३२ ईन्चको स्मार्ट टेलिभिजन प्रदान गरिने संयोजक दाहालले बताए । 'उपहार योजना बिहीबारदेखि पुस ५ गतेसम्म लागू रहनेछ,' उनले भने । पुरस्कार वितरण पुस १७ गते बृहत सांगीतिक कार्यक्रम गरी प्रदान गरिने छ । कार्यक्रमको मुख्य प्रायोजक साओमी ब्राण्ड रहेको छ । साओमीसँगै उपलब्ध राजकुमार दाहलले बताए ।

यो योजना मकवानपुरको हेटौँडासँगै मनहरी, थाहानगर, पूर्वीक्षेत्रका मोवाइल व्यवसायमा लागू हुने अध्यक्ष न्यौपानेले बताए । कोष खडागर्ने हेतुले सुरु भएको बम्पर उपहार योजना गतवर्ष पनि सञ्चालन भएको थियो । कार्यक्रममा म्यान मकवानपुरका निवर्तमान अध्यक्ष नवराज चौलागाई, नेपाल पत्रकार महासंघ मकवानपुरका अध्यक्ष बालकृष्ण अधिकारी, म्यान मनहरी क्षेत्र अध्यक्ष हीमशिखर ब्लोन, म्यानका पूर्वअध्यक्ष दिनेश लामा, महासंघ प्रेश महासचिव विज्ञान विमिरे, म्यानका सल्लाहकार कुमारमणि विपरीतलगायतको आतिथ्यता रहेको थियो ।

तीज विशेष कार्यक्रमसँगै

सहकारी शिक्षा

साझाकुरा संवाददाता

हेटौँडा, ४ भदौ/हेटौँडा उपमहानगरपालिका-६ स्थित चौघडा बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाले तीज विशेष शुभकामना आदानप्रदान तथा सहकारी शिक्षा कार्यक्रम आयोजना गरेको छ । हेटौँडा-६ स्थित मुख्य कार्यालयमा बुधबार आयोजित कार्यक्रममा वडासदस्य मुना विश्वकर्माको प्रमुख आतिथ्यता रहेको थियो । कार्यक्रममा सहकारी क्षेत्रको अवधारणा र वित्तीय पारदर्शिता लगायतका विषयमा जानकारी दिइएको थियो । चौघडा सहकारी संस्थाले आर्थिक सशक्ति

करणका साथै विभिन्न सामाजिक कार्य गर्दै आएको संस्थाका अध्यक्ष विजय श्रेष्ठले जानकारी दिएका छन् । कार्यक्रममा सहकारीमा आवद्ध महिला उद्यमीले उत्पादन गरेका सामग्रीको ४ वटा स्टल राखिएको थियो । धूप, अचार, हातेभोला, र बरव्यान्ड लगायतको स्टल राखिएको थियो । कार्यक्रममा सहभागी महिला शेर सदस्यले दरखाने कार्यक्रमका साथै सांस्कृतिक प्रस्तुति दिएका थिए । चौघडा बचत तथा ऋण सहकारी संस्थामा १ हजार ३ सय ५९ महिलासहित कुल २ हजार ९ सय २४ शेर सदस्य रहेका छन् ।

सम्पूर्ण ब्राण्डका गाडी

एकै ठाउँमा सम्पूर्ण सेवासहित

कार वास भित्र/बाहिर

वायरिड मर्मत

मेशिनद्वारा A/C मर्मत तथा ज्याँस रिफिलिङ

सेन्सरसम्बन्धी समस्या कम्प्युटरबाट जाँचिने

डेन्ट, पेन्ट, प्लाष्टिक/ज्याँस/इलेक्ट्रिक वेल्डिङ

टायर ब्यालेन्स, पन्चर र फेर्ने काम मेशिनबाट

हेटौँडामै पहिलो पटक N2 (Nitrogen) हावा टायरमा भरिने

इन्जिनसम्बन्धी सबै काम

Himalayan Motors Pvt.Ltd.

हेटौँडा, चौकीटोल

सम्पर्क नं.: ०५७-५९०३३३

अन्तर्राष्ट्रिय पदक विजेता

खतिवडालाई हेटौँडामा सम्मान

साझाकुरा संवाददाता

हेटौँडा, ४ भदौ/अजर बैजानको बाकुमा सम्पन्न इण्टर नेशनल बुडो मासल आर्ट च्याम्पियनसिप-२०२५ मा पदक जित्न सफल हेटौँडा-१८ का खेलाडी सुदर्शन खतिवडालाई सम्मान गरिएको छ ।

मकवानपुर क्योकुशिन कराते संघ बालकुमारी मकवानपुरको आयोजनामा मंगलबार जिल्ला खेलकुद विकास समितिको सभाहलमा आयोजित कार्यक्रममा नगरप्रमुख मीनाकुमारी लामाले खतिवडालाई नगद २५ हजार १२५ रुपैयाँ र सम्मानपत्र प्रदान गरिन् । खतिवडाले मकवानपुर क्योकुशिन कराते संघ बालकुमारी आईकेओ

युनियनले २६ जुलाई २०२५ मा अजर बैजानको बाकुमा सम्पन्न अन्तर्राष्ट्रिय बुडो माशल आर्टस च्याम्पियनसीपमा ८५ केजी तौलसमूहमा नेपालको तर्फबाट प्रतिस्पर्धा गर्दै फुलकन्ट्रयाक्ट कराते विधामा स्वर्णपदक र किक बक्सिङ विधामा कांस्यपदक प्राप्त गरेका थिए ।

खतिवडालाई सम्मान गर्दै नगरप्रमुख लामाले खेलक्षेत्रको मात्रै नभई हेटौँडा उपमहानगर पालिकाकै नाम राख्न सफल भएकोमा बधाई दिइन् । उनले प्रतिस्पर्धामा सहभागी हुँदै गर्दा हेटौँडा उपमहानगर पालिकासँग पनि समन्वय गर्न आग्रह गरिन् । प्रमुख लामाले आफू सदैव खेलाडीको साथमा रहेको बताउँदै आगामी दिनमा खेलाडीलाई सहयोग

गर्ने प्रतिवद्धता व्यक्त गरिन् । हेटौँडा-१८ निवासी खतिवडा मकवानपुर क्योकुशिन कराते संघ बालकुमारी आईकेओ युनियनका खेलाडी हुन् । उनी निजी खर्चमा प्रतियोगितामा सहभागी हुन गएका थिए । मकवानपुर क्योकुशिन कराते संघका अध्यक्ष बुद्धिनाथ न्यौपानेको सभाध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा संघका केन्द्रीय उपाध्यक्ष एवम् प्रमुख प्रशिक्षक विष्णु श्रेष्ठ, क्योकुशिन कराते खेलाडी एवम् जिल्ला खेलकुद विकास समितिका पूर्वअध्यक्ष सानु लामा, मकवानपुर क्योकुशिन करातेका प्रथम क्ल्याक बेल्ट एवम् निर्माण व्यवसायी शिवनारायण श्रेष्ठ लगायतको उपस्थिति रहेको थियो ।

सुमनसिंह चेपाङको

परिवारलाई खाद्यान्न सहयोग

साझाकुरा संवाददाता

हेटौँडा, ४ भदौ / मकवानपुरको राक्सिराङ गाउँपालिका-१ स्थित दुर्गम गाउँ इन्चुडका २६ वर्षीय सुमनसिंह चेपाङको परिवारलाई खाद्यान्न सहयोग गरिएको छ ।

खोरियाखेतीमा आश्रित रही छापो हालेर नाजुक जीवन बिताइरहेका सुमन, उनकी श्रीमती र एक महिने शिशुसहितलाई राक्सिराङ गाउँपालिका-५ स्थित कार्यालयबाट खाद्यान्न सहयोग गरिएको राक्सिराङ गाउँपालिकाले जनाएको छ । नाजुक बसेर जीवनयापन गर्नका लागि समस्या भइरहेपछि परिवारलाई गाउँपालिकामा सहयोगका लागि एक बोरा चामल, नुन, तेल लगायत सामग्रीको व्यवस्था गरिएको गाउँपालिका अध्यक्ष राजकुमार मल्लले बताए । 'कमजोर आर्थिक अवस्था रहेको परिवारलाई मैले पहिला पनि

भेटेको थिएँ', अध्यक्ष मल्लले भने, 'यो आर्थिक वर्षमा घर पनि बनाउने योजना छ, अहिलेलाई खाद्यान्न हस्तान्तरण गरेका छौं ।' गत साउन ५ गते जन्मेको नवजातशिशुको स्वाहार र छाप्नेमा बसेर जीवनयापन गर्नका लागि समस्या भइरहेपछि परिवारलाई गाउँपालिकामा सहयोगका लागि आएका थिए । नाजुक आर्थिक अवस्था भएर जीवनयापनमा समस्या भएका परिवारलाई गाउँपालिकाले बेलाबेलामा

सहयोग गर्ने गरेको कार्यपालिका सदस्य एवम् ५ नं वडाध्यक्ष हरि बहादुर प्रजाले बताए । जनता आवास कार्यक्रममार्फत लामो समयदेखि घर निर्माण गरेर जनतालाई हस्तान्तरण गर्ने गरेको भएपनि पहुँचविहीन चेपाङ परिवार वञ्चित हुने गरेको घटना सार्वजनिक हुने गरेको छ । मकवानपुरसहित चितवन, धादिङ, गोर्खा र तनहुँका जंगल भएर जीवनयापनमा बसोबास गर्ने चेपाङको जनसंख्या फण्डै १ लाख छ ।

शिक्षक आवश्यकता

सूचना प्रकाशन मिति २०८२/०५/०४

उपरोक्त सम्बन्धमा शिक्षा विकास महाशाखा हेटौँडा उपमहानगर पालिकाको मिति २०८२/०५/०४ को प्राप्त पदपूर्ति अनुमति पत्र र विद्यालय व्यवस्थापन समितिको मिति २०८२/०५/०४ को बैठकको निर्णय अनुसार यस विद्यालयलाई तपसिल बमोजिमको शिक्षक आवश्यक परेकोले उक्त पदपूर्तिको लागि शिक्षक सेवा आयोगको सम्बन्धीत तहको पछिल्लो करार सुचिमा रहेका हरेका लागीमात्र यो सात दिने विज्ञापन प्रकाशित गरिएको छ ।

क्र.स.	विज्ञापन नं.	तह/पद	प्रकार	संख्या	अध्ययन विषय
१.	००१/०८२/०८३	प्रा.वि.	करार	१	सबै

उमेर : १८ वर्ष पूरा भई ४० वर्ष ननाघेको
शैक्षिक योग्यता: सम्बन्धित विषयमा प्रविणता प्रमाणपत्र तह वा सो सहद उत्तीर्ण ।
परीक्षाको किसिम: लिखित, अन्तरवार्ता (संशोधित नयाँ पाठ्यक्रम अनुसार)
तलब भत्ता: नेपाल सरकारको नियम अनुसार
दरखास्त दस्तुर: नादर १,५००।- (एक हजार पाँच सय मात्र) निवेदन साथ दरखास्त दिने अन्तिम दिन : २०८२/०५/११ गते विद्यालय समयभित्र दरखास्त दिने स्थान : विद्यालयको प्रशासनिक कक्ष
सम्पर्क मिति : २०८२/०५/११ गते अपरान्ह ४:०० बजे पछि
परीक्षा मिति : सम्पर्क मितिमा जानकारी गराइने छ
आवश्यक कागजातहरू :
क) नेपाली/अंग्रेजी माध्यममा हस्त लिखित निवेदन-१ थान
ख) नेपाली नागरिकताको प्रमाण पत्रको प्रतिलिपि-२ थान
ग) SLC/SEE देखि माथिका शैक्षिक योग्यता र चारित्रिक प्रमाण पत्रहरूको प्रतिलिपि २/२ थान घ) निम्नमाध्यमिक तहको अध्यापन अनुमति पत्रको प्रतिलिपि-२ थान
नोट:- क. शिक्षक सेवा आयोगबाट लिएको पछिल्लो परीक्षाको करार सूचीमा भएका उमेदवारहरूले मात्र विज्ञापन भएको मितिले ७ दिन भित्रमा निवेदन दर्ता गर्नुपर्नेछ ।
ख. माथिल्लो योग्यता भएको, ICT मा दक्ष भएको एवं अनुभवि व्यक्तिलाई विशेष प्राथ्यता दिइने छ ।

श्री बाल उज्ज्वल माध्यमिक विद्यालय

हे.उ.म.न.पा.-३, लेवट, मकवानपुर

सम्पर्क नं.:९८५५०७०९४४ प्र.अ., ९८५५०७४३१५ अध्यक्ष,
९८५५२९४७२ वडा प्रतिनिधि, ९८५५१६७७४४ म.सदस्य,
९८५५२९८८८८ वडा अध्यक्ष, ९८५५२९८८४०० स.प्र.अ.,
९८५५९२७२७४ स.प्र.अ.